

135

27(A)(B)

१ विष्णु सूक्तम्

Viṣṇu Suktam

२ श्रीलक्ष्मी सूक्तम्

śrīlākṣmī
Suktam

135
27 (A)

135
27 A

॥अथ श्रीविष्णुसूक्तप्रारंभः श्रीरस्तु॥

१ श्रीनिवासो जयति श्रीगुरुभ्योनमः श्रीवेदव्यासाय नमः हरिः ॐ
 विष्णोर्नुकंवीर्याणि प्रवेचंयः पार्थिवानि विममे रजौ सि यो अस्क ८२
 भायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः प्रतद्विष्णुस्तव
 ते वीर्येण मृगो नभीमः कुचरो गिरिष्ठाः यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणे
 अधिस्त्रियंति भुवनानि विश्वा प्रविष्णुवेषूषमेतु मन्म गिरिस्त्रि
 तुरुगाया यदृष्टे य इदं दीर्घं प्रयतं सधस्थमेको विममे त्रि
 मिरित्पदेभिः यस्य त्री पूर्णमिधुना पदान्यक्षीय माणास्व १

धयामदंति यत्तु त्रिधा तुष्टयिवी मुतद्या मेको दाधार भुवनानि
 विश्वा तदस्य प्रियममिपाथो अस्यां नरो यत्र देवयो मदंति
 उरुक्रमस्य सहिबंधुरित्या विष्णोः पदे परमे मधुतुल्यः तावां
 वास्तू न्युग्मसिगमं ध्येयं त्रगावो भूरि शृंगा अयासः अत्रा हतद
 रुगायस्य वृष्टेः परमं पदमवभाति भूरि १ प्रवः पातमंधसोधि
 यायुते महेश्वराय विष्णवे चार्चत यासानु निपर्वतानां मदाभ्या
 महस्तस्य तुरर्वते वसाधुना त्वेषमित्यास मरणं शिमीव

२

लो॒रिं॒द्रा॒वि॒ष्ट॒सु॒त॒पा॒वा॒मु॒रु॒ष्य॒ति॒ या॒म॒र्त्य॒य॒प्र॒ति॒धी॒य॒मा॒न॒मि
 त्क॒शा॒नो॒र॒स्तु॒र॒स॒ना॒मु॒रु॒ष्य॒थः॒ ता॒ई॒व॒र्ध॒ति॒म॒ह्य॒स्य॒पौ॒स्यं॒नि॒मा
 त॒रा॒न॒य॒ति॒र॒त॒स॒मु॒जे॒ द॒धा॒ति॒पु॒त्रो॒व॒रं॒प॒रं॒पि॒तु॒र्ना॒म॒तृ॒तीय॒म॒धि
 रो॒च॒ने॒दि॒वः॒ त॒त्त॒दि॒द॒स्य॒पौ॒स्यं॒गृ॒णी॒म॒सी॒न॒स्य॒त्रा॒तु॒र॒वृ॒क
 स्य॒मी॒ञ्छ॒षः॒ यः॒पा॒थि॒वा॒नि॒त्रि॒भि॒रि॒द्भि॒गा॒म॒भि॒रु॒रु॒क्क॒मि॒ष्टो॒र
 गा॒या॒य॒जो॒व॒से॒ ह॒इ॒द॒स्य॒क्र॒म॒णो॒स्व॒ह॒सो॒भि॒र॒व्या॒य॒म॒र्यो॒भू॒र॒ण्य
 ति॒ तृ॒तीय॒म॒स्य॒न॒कि॒रा॒द॒ध॒र्ष॒ति॒व॒य॒श्च॒न॒प॒त॒यं॒त॒प॒त॒त्रि॒णः॒

२

३
द्विवत्तनमहस्तेविष्टेण सुमतिं भजामहे तमस्य राजा वरुणस्त
मृश्विना क्रतुं सचंतु मारुतस्य वेधसः दाधारदस्मिन् तममह
र्विदं ब्रजं च विष्टुः सखिवां अपो जले आयौ विवायं सवथाय
दैव्य इन्द्राय विष्टुः सुकृते सुकृतरः वेधा अजिन् च त्रिषधस्थ आ
र्यमृतस्य भागे यजमानं मा भजत ३ संवां कर्मणा समिषा हि नो
मींद्रा विष्टु अपस स्यारे अस्य जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तम
रिष्टेर्नः पृथिभिः पारयंता या विश्वासां जनिता रमती नामि

द्राविष्टुं कलशसो मधाना प्रवांगिरः शस्यमाना अवंतु प्रस्तो
मा सो गीयमाना सो अर्कः इन्द्रा विष्टुमदपती मदाना मा सोमं
यातं द्रविणो दधाना संवां मंजं त्वेत्तु भिमतीनां संस्तो मा
सः शस्यमाना स दुक्थैः आवा मश्वा सो अभिमातिषा ह इन्द्रा वि
ष्टु सधु मादो वदंतु जुषेथां विश्वा हवना मुपब्रह्माणि शृणुतं मतीना
गिरौ मे इन्द्रा विष्टु तपनया य्यं वा सोमस्य मदुरुचं क्रमाथे
अकृणुत मंतरिस्वरी यो प्रथतं जीवसे नोरजासि इन्द्रा वि

४

षण्णहविषावारुधानाग्राहानानमसारानहव्या धृतासुतीद्रवि
 णंधतमस्मेसमुद्रस्थः कलशः सोमधानः इन्द्राविष्णुपिब
 तंमधोऽस्यसोमस्यदस्माजठरं पृणथां आवांमधोमिम
 दिगण्यगमन्नुपब्रह्माणिशृणुतंहवमे दुभाजिग्यथुर्नपराज
 येथेनपराजिग्येकतरश्चनैनाः इन्द्रश्चविष्णोयदपस्पर्धेथां
 त्रेधासहस्रं वितदरयेथां ४ परमात्रयातचारुधानुनतेम
 हितमन्वश्नुवन्ति उभतेविमरजसीपृथिव्याविष्णोदेवत्वं

४

चतुर्भिस्साकंनवतिंचनामभिश्चक्रंनवत्वंयतींरवीविपत् बृहच्छ
 रीरोविमिमानकृक्कमिर्युवाकुमारः प्रयेत्याहवं २ मवाभिन्ना
 नशोव्योधृतासुतिर्विभूतद्युम्नएवयाठसप्रथाः अधातेविष्णो
 विदुषाचिदध्यस्तोमोयज्ञश्चराध्योहविष्मता यः पूर्यायेवेध
 सेनवीयसेसुमज्जानयेविष्णवेददाशति योजातमस्यमह
 तामहिब्रवसेदुश्रवोमिर्युज्यंचिदभ्यसत् तमुस्तोतारः पूर्य
 यथाविदक्रुतस्यगमंजनुषापिपत्तेन आस्यजानंतोनामचि

135/21 (B)

अथ श्रीलक्ष्मीसूक्तप्रारंभः

१ श्रीनिवासो जयति॥ हरिः ॐ अहं रुद्रमिर्वसुमिश्र
म्यहमादित्यैरुत विश्वे देवैः अहं मित्रावरुणो मा विभ
म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनो मा अहं सोममादृतसं
विभम्यहं वृष्टारमुत पूषणं भगं अहं दधामिद्रविणं
हविष्मते सुप्राये यजमानाय सुवते अहं रा

श्रीसंगमनीवसूनां चिकितुषी प्रथमाय जित्यानां तां
मा देवा व्यदधुः पुरुत्राभूरिस्थानां भूया विशयंतीं म
या सो अन्नम त्रिया विपश्यति यः प्राणितिय ईशृणो
त्यक्तं अमंतवामांत उपस्पियंति श्रुधि श्रुत श्रुधि
वंते वदामि अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देव

२

भिरुतमानुषभिः यंकामयेतंतमुग्रं कृणोमि तंब
 ह्याप्तं तमृषितं समुधां १ अहं रुद्राय धनुरातना
 मिब्रह्मदिषे शरवहंत वातु अहं जनाय समदं
 कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आविवृश अहं सुव
 पितरमस्य मूर्धन्मम यो निरप्सु १ तः समुद्र

२

ततो वितिष्ठ सुवनानुविश्यातामं द्यां वर्षाणोपस्पृ
 शामि अहं सुववात इव प्रवा म्या रक्ष माणा भुव
 नानुविश्या पुरोदिवा पुरण नापृथिव्ये तावतीम
 हिना संवत्सुव २ इति लक्ष्मी सूक्तं संपूर्णं ७
 श्रीरुष्ट्या पर्णमस्तु श्रीलक्ष्मी वेंकटशर्पणमस्तु ७

॥ श्रीनिवासो जयति ॥

परमस्य विसे न ले विष्णो जायमानो न जातो देवमहिम्नः परमं
 तमाप उदस्त न्माना कं मृषं ब्रह्म तदा धर्य प्राची ककुभं पृथिव्याः
 इरावती धेनु मती हि भूतं सूर्यव सिनी मनुषे दशस्या व्यस्तना
 रोदसी विष्णो वेले दधर्य पृथिवी मभितो मयूखैः उरुं यज्ञाय च
 केशुरुल्लोकं जनयंता सूर्यमुपासमग्निं दासस्य विदुषश्चिप्र
 स्यमाया जघ्नयुर्नरा पृतना ज्येषु इंद्रा विष्णु दं हिताः शंवर
 स्य नवपुरा नवा तै वश्मथिष्टं शतं वर्चिनः सहस्रं च साकं ह्यो

५

अप्रत्यसुरस्यवीरान् इयंमनीषाबृहतीबृहंतोरुभूमातवसा
वर्धयंती रुरवांस्तोमंविदथेषुविष्टेणापिचतुमिषोवृजनेषिं
द्र वषट्तेविष्टेणवासआकुरंगामितन्मेजुषस्वशिपिविष्टह
व्यं वर्धंतुत्वासुष्टुतयागिरोमेयूयंपालेस्वस्तिभिःसदानः
५ नूमतोदयतेसनिष्पन्न्याविष्टेणवुरुगायायदाशतु प्रयःसु
त्राचामनसायजातएतावंतंनयमाविवासात् त्वंविष्टेणासु
मतिविश्वजन्यामप्रयुतामेवयावामतिंदः पर्वायथानःसु

५

वितस्यभूरेश्वावतःपुरश्चंद्रस्यरायः त्रिदेवःपृथिवीमेष
एतांविचक्रमेशतर्वसंमहिता प्रविष्टेणुरस्तुतवसस्तवीयां
त्वंपंह्यस्यस्थविरस्यनाम विचक्रमेपृथिवीमेषएतांसित्राय
विष्टुमनुषदशस्यनू धूवासो अस्यकीर्योजनासुतुर
क्षितिंसुजनिमाचकार प्रततेअद्यशिपिविष्टनामार्यःशंसा
मिवयुनानिविहान् तंत्वागृणामितवसमत्तव्यान्सयंतमस्य
रजसःपराके किमितेविष्टेणापरिचक्ष्यंभूत्रयद्वक्षशिपि

विष्टाजस्मि मावर्षो जस्मदपगृह एतद्यदन्यरूपः समिथेवभू
थ वषटते विष्टावा स आकृणो मितने जपस्वशिपिविष्टह
यं वधंतुत्वा सुष्टुतयो गिरौ मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदानः
इति श्रीविष्णुसूक्तं समाप्तं श्रीलक्ष्मीवेंकटशार्पणमस्तु

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

135/271A